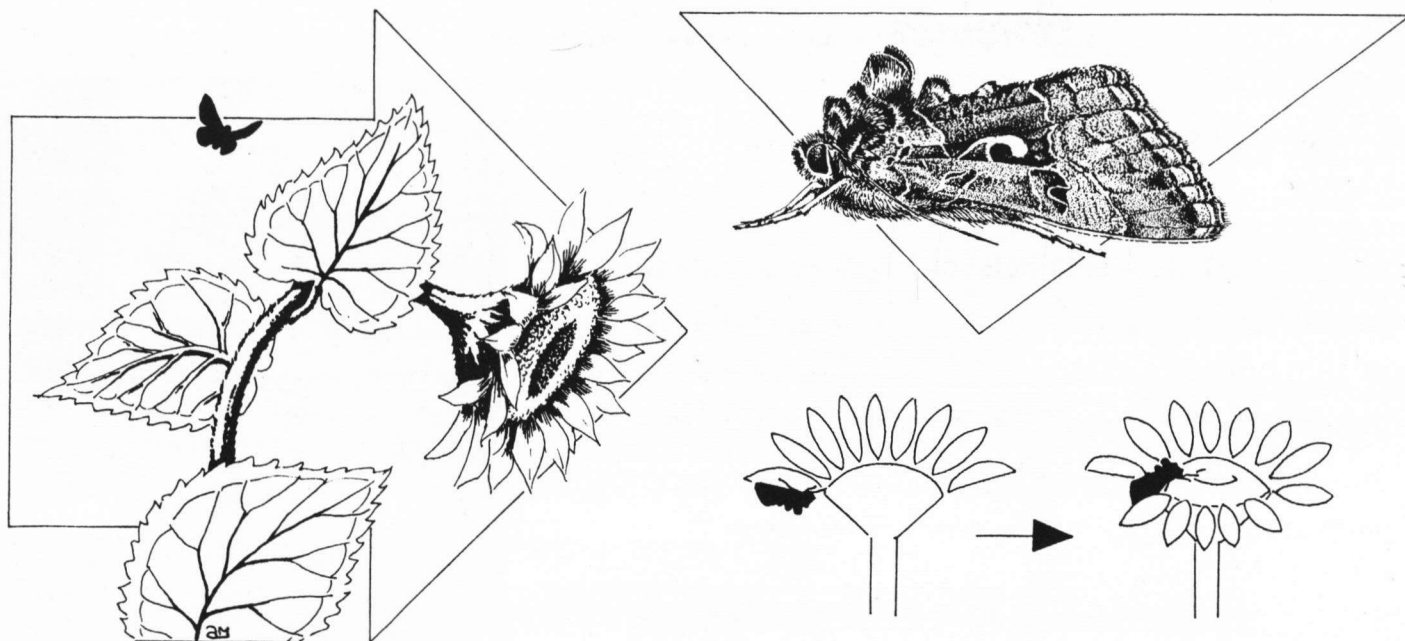

Opmerkelijk landingsgedrag van het Gamma-uiltje

Tussen vele vlinders die op Zonnebloemen voedsel zochten, zag de auteur een Gamma-uiltje zich afwijkend gedragen. Zij vraagt zich af of dit normaal gedrag is van dit nachtvlindertje.

Els Koopmans-Grommé

In de zomer van 1986 stond ik een poos te kijken bij een zonnebloemenveldje. Nee, het was niet ergens in Frankrijk, maar gewoon in de buurt van Heerde. In verscheidene opzichten was dit een interessante plek om rond te neuzen. Het volop bloeiende zonnebloemenveldje werd geflankeerd door een aantal forse exemplaren van de Dauwnetel.

Doordat het zonnig weer was, vlogen allerlei insecten af en aan. Zweefvliegen, bijen en hommels kropen rond over de enorme schijven met buisbloempjes van de zonnebloemen. Je kon duidelijk zien hoe ze bloempje na bloempje van de schijf afzochten naar nectar en stuifmeel. Telkens kwamen er weer nieuwe insecten aanvliegen. Alle vlogen dan regelrecht naar de bloemen toe en landden op de buisbloempjes.

Er waren ook vlinders aanwezig. Een fraaie *Atalanta* (*Vanessa atalanta*) pronkte met zijn fluwelen kleuren en overal kropen Gamma-uiltjes (*Autographa gamma*) op de zonnebloemen rond. Het gedrag van deze Gamma-

uiltjes was echter verschillend dan dat van de andere insecten. Ze vlogen nooit meteen op het hart van de bloem, maar gingen telkens aan de achterkant van de lintbloemen zitten, onzichtbaar voor mij dus. Vervolgens kropen zij na deze vreemde landing, tussen de lintbloemen door tot op het hart met de buisbloempjes, om daar hun portie nectar op te zuigen.

Eerst dacht ik met toeval te maken te hebben, maar er waren daar tientallen Gamma-uiltjes, die zich allemaal eender gedroegen: eerst landen op de achterkant van de bloem en vervolgens naar voren kruipen.

Deze zomer merkte ik weer een dergelijk gedrag op. Nu betrof het Gamma-uiltjes die in september naar de Herfsttijloos in onze tuin kwamen. Ook zij vlogen onder of achter de wijdoopenstaande bloemen aan, om zich daarna tussen de lila bloembladen door naar de ingang van de bloemen te wringen. In alle gevallen dat ik de dieren de Herfsttijlozen zag bezoeken was hun gedrag hetzelfde.

Heeft dit gedrag te maken met het feit dat Gamma-uiltjes nachtvlinders zijn en dus eerst een schaduw situatie opzoeken om zich daarna pas in de zon te wagen? Heeft iemand van de lezers er een verklaring voor? En wie merkte het ook op?

Misschien is het leuk om het volgend seizoen eens extra op te letten.

SUMMARY
Observations made of the behaviour of *Autographa gamma* on sunflowers.

